

2016 m. gegužė

Pasaulė

Geriausias gimnazijos laikraštis, nes kol kas vienintelis!

2016 m. pavasarį „Vaivorykštės“ gimnaziją baigia XX laida: šešios klasės, 148 mokiniai. Gražus būrys jaunų žmonių!

Vieni jų aktyviai dalyvavo gimnazijos popamokinėje veikloje, kiti ryškūs ir daug pasiekė akademinuose renginiuose, tretieji – kūrybiniuose konkursuose, ketvirtieji sistemingai mokėsi – visi, kiek pajėgdami, rūpinosi savo tobulėjimu.

Mokyklinis gyvenimas – labai reikšmingas ir linksmas periodas – baigiasi, prasminės veiklos ir darnos Jums!

Vaikai,

Teišsipildo visos
šviesios viltys,
Težydi vien tik
geras žodis,
Tedžiugina
kiekvienas darbas,
Tegul prasmingos
būna dienos,
O laimė – dažnas
svečias!

Paskutinio
skambučio proga
**geriausi linkėjimai
nuo direktorės
Irenos Pintverytės.**

Mieli Abiturientai,

Nuskambėjęs paskutinis skambutis skelbia naują pradžią Jūsų gyvenime. Prieš akis – brandos egzaminai. Pasinaudokite visomis sukauptomis žiniomis ir nenuleiskite rankų,

jei sykį nepasisiektų. Nebijokite svajoti, siekite užsibrėžto tikslo. Būkite atkaklūs ir ryžtingi. Mes, tėvai, nuoširdžiai Jums linkime:

Į gyvenimą eikit idėjų keliais:

Nusisukę nuo blogio žiūrėkit į šviesą,

Lai virš žemės plasnoja Laimės paukštės širdis,

Jūs žmogaus didžio vardo nuolatos verti būkit.

Gerbiami Mokytojai,

Už mokiniams skirtą šilumą, meilę, rūpestį, už kantrų ir pasiaukojantį darbą dėkojame visiems Gargždų „Vaivorykštės“ gimnazijos mokytojams. Linkime Jums ko geriausios kloties ir sėkmės darbe.

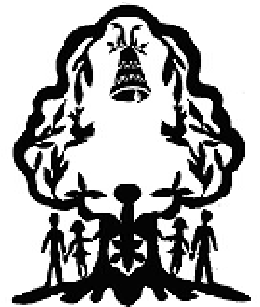
XX laidos abiturientų tėveliai

Ne paslaptis, jog mokykla yra reikšminga mūsų gyvenimo dalis. Įgytos žinios, jų pritaikymas įrodo kiekvieno pastangas ir gebėjimus, paruošia kitam gyvenimo etapui. Tačiau mokykla per dvylika mokslo metų

kiekvienam iš mūsų tampa ne tik kasdienės, devynių mėnesių trunkančios rutinos dalimi. Tai ir kiekvieno mūsų antrieji namai. Esu dėkingas, kad visus 12 metų turėjau galimybę mokytis šioje gimnazijoje, nes per tuos metus aš tapau žmogumi. Čia išmokau pirmuosius žodžius, aplankė pirmoji meilė, susiformavo gyvenimiškų vertybių sistema, sutikti ilgamečiai draugai, mokytojai, kuriuos drąsiai galiu vadinti bičiuliais. Žemai lenkiu galvą visiems pedagogams už tai, kad renkasi ugdyti jaunąją kartą moderniai, šiuolaikiškai, entuziastingai. Už tai, kad pamokas praskaidrina ne tik asmeninė patirtis, bet ir nuoširdus juokas, gera nuotaika ir optimizmas, siekis sudominti, o ne tik išmokyti. Už valandų valandas po pamokų trukusius pokalbius apie gyvenimą ir patarimus ateičiai, paskatinimą tobulėti ir pasitikėjimo savimi ugdymą.

Ateinančioms gimnazistų kartoms linkiu su mokykla atrasti jaukų, artimą ryšį. Pasitikėkite mokytojais, artimai su jais bendraukite, tapkite bendra šeima. Tikiuosi, kad kaip ir aš, prisiminę ilgus metus mokykloje, nusišypsosite ir norėsite čia sugrįžti.

Andrius Girdžius, Ernesto Vicherto „Jaunasis talentas“ premijos lauretas; Baltijos-Amerikos laisvės fondo programos „Vasaros lyderystės akademija“ stipendijos laimėtojas

Klasių vadovių žodis...

Gyvena pasaulyje žmogus, kuris šį pavasarį išlydi išskrendančius paukščius. Dar paskutinis gruodas stingdė žemę, dar tik kėlėsi pirmieji želmenys, o jo sielą jau smelkė išsiskyrimo nuojauta: kaip ten seksis mano paukšteliams, ar neišblaškys jų atšiaurūs likimo vėjai, ar bus mano vaikai stipresni už gyvenimo negandas?

Jis atiduoda vaikams visą savo išmintį, visą sielos gerumą, jis nuoširdžiai linki savo paukštyčiams laimingo kelio ... Gal skrydžiui sparnus išmankštinę jauni skrajūnai ne visuomet įvertina jo pastangas, bet šis išmintingas žmogus nepyksta ir nesisieloja – ateis laikas, subręs vaikeliai, supras... Ir nubraukia sūrią išsiskyrimo ašarą, ir palinki savo skrajūnėliams: „Kad ir kur eitumėt, kad ir kokioj aklavietėj atsidurtumėt, įsiklausę, visuomet galite išgirsti: „Aš galiu Jums padėti - bandykite. Uždekit save eksperimentatoriaus aistra, kas rytą laukit stebuklo. Būkit stipresni už savo įžeidėją ir niekad nepasukit iš to kelio, kuriuo ėjot, siekdami laimės bei tikslo. Būkit apsvaigę nuo meilės, nuo viso gyvenimo meilės!”

IVe klasės auklytė Verutė Nekrevičiūtė

Greitai bėgo laikas, užmaršty palikdamas metus. Vienus... Kitus... Jis nusineša auksaspalvius rudenis, spindinčias žiemas, kvepiančius pavasarius, nerūpestingas vasaras. Bėgote ir Jūs. Bėgote į gyvenimą. Skubėjote tekini, tarsi kieno vejami. Ir staiga – skambutis! PASKUTINIS..... Neskubėkite! Stabtelkite! Juk tik dabar prasidės tikrasis skubėjimas... Tegul Jums pakanka LAIKO viskam...

Mano auklėtiniai labai savarankiški, linkę įvairius sprendimus priimti patys. Mūsų santykiai gana dalykiški, tačiau, manau, nuoširdūs. Paskutinio skambučio proga noriu pasakyti, kad gyvenimas lekia kaip traukinys. Tik Jūs patys galite pristabdyti tą traukinį ir jo važiavimo kryptį pakeisti norima linkme. Todėl skirkite laiko sau, savo tikslams įgyvendinti. Dabar pats laikas išokti kad ir į paskutinį traukinio vagoną. Linkiu stiprybės ir ištvermės.

IVc klasės vadovė Inga Ulonienė

Mano mielieji,

linkiu gyvenime vadovautis motinos Teresės žodžiais:
Raskit laiko mąstymui – tai stiprybės šaltinis.
Raskit laiko žaidimui – tai jaunystės paslaptis.
Raskit laiko mokslui – tai išminties pagrindas.
Raskit laiko artimui – tai laimės garantas.
Raskit laimės meilei – tai sielos žiedas.
Raskit laiko svajonėms – tai dausų sparnai.

Raskit laiko juokui – tai gyvenimą lengvinanti daina.
Raskit laiko planavimui – tai užtikrins sėkmę pirmiems septyniems dalykams rasti.

Tad būkite laimingi ir ryžtingai siekite užsibrėžto tikslo.

Jus mylinti klasės auklėtoja Raimonda

Mieli auklėtiniai,

Ketveri metai, praleisti kartu, prabėgo taip greitai, tad belieka prisiminti džiugias akimirkas, kai susėdavote klasėje prie apskrito stalo su arbata ir pačių keptu pyragu, kai ruošėte pasirodymus kalėdiniam karnavalui ar Šimtadieniui...

Ačiū, kad buvote ir esate nuoširdūs, paprasti ir supratingi, kai to reikia. Paskutinis skambutis, nerimas per egzaminus ir išeisite į GYVENIMĄ...

„Priimkite viską, kas įtausta į Jūsų likimo raštus, nes kas gi daugiau galėtų taip labai Jums tikti.“ (Markas Aurelijus). Koks džiaugsmas būti savo likimo valdovu, pasivykite Jūsų tebelaukiančią LAIMEJ.

IVd klasės vadovė Aldona Matulaitienė

„Dar pabūk. Neišeik. Neišnyk. / Jūsų niekas daugiau nekartos...“ - mintyse lyg užkeikimą norisi kartoti ir kartoti šias Jono Strielkūno eilėraščio eilutes. Tačiau Jūs jau išeinatė...

Kaip greitai prabėgo paskutiniai metai mokykloje - tarsi viena diena. Dabar klausotės Paskutinio skambučio melodijos... Klausotės su nerimu, su širdies virpuliu. Jis skelbia jūsų vaikystės pabaigą ir savarankiško, atsakingo gyvenimo pradžią. Tegul kelias Jūsų Didžiosios Svajonės link būna tiesus ir lygus. Jei suklypsite, raskite jėgų atsikelti. Ir tikėkite pasakomis - juk jos baigiasi laimingai.

IVb klasės vadovė Giedrė Poškienė

„Ir dėl to, kad esi, kažkieno pečiai nepalinksta...“

(J. Degutytė)

MIELI IVF KLASĖS ABITURIANTAI,

aš džiaugiuosi, esu laiminga, būdama su Jumis. Labai gaila, kad tie ketveri, kartu praleisti metai taip greitai praskriejo. Tikrai buvo smagių ir gražių akimirku! Jūs mokėjote mane ir pralinksinti, ir nustebinti, o kartais ir supykdyti. Daug kartų pagalvojau ir kitiems esu sakiusi – mūsų biolaukai energetiškai sutapo. O tai yra labai svarbu.

Mano mielieji, gyvenimas nestovi vietoje. Jau pakelti skrydžiui sparnai. Labai noriu tikėti, kad pavysite savo svajonę, kad rasite savo vietą. Kad praradimų, brandos, gerumo, pasirinkimo, atsakomybės egzaminus gyvenime išlaikysite sėkmingai. Aš Jūsų pasiilgsiu, kaip pasiilgsta mamos, laukdamos savo vaikų. Ir tikiu, kad dar pas mane sugrįšite.

Auklėtoja Jurga

Abiturientų žodis

Emilija Korsakaitė

Pravirko vėl mano širdis

Pravirko vėl mano širdis,
Ji niekada nebeužgis...
Gerai, kad šiuo metu naktis
Ir niekas jau nebematys,
Kaip pučia, siautėja šiaurys,
Ir plyšta man pusiau širdis.
Aplanko kūną drebulys –
Turbūt tai rimtas jaudulys.
Kažkas negera ir baugu,
Ištarsiu žodį be raidžių,
Įkvėpsiu oro paslapčia,
Užmerkusi akis nakčia.

Ani Albertyn

Gyvenimas – akimirka!

Sustok, palauk sekundę,
Atmerk akis ir žvilgtelk.
Pažvelk į šį pasaulį.
Sustok, palauk sekundę,
Gyvenimas – akimirka!
Neleisk jai mirti, nepaleisk!
Sustok, palauk sekundę,
Atmerk akis ir žvilgtelk.

Gintarė Ilginytė

Vaisiai noksta - numylėtieji rudens
Mokslo, žinių naujų įkvėpimų!
Nei laikas, nei nuovargis to nepridengs
Kaip mokytojas medžio vaisius sunokina.
Atėjęs ruduo žada pažįstamą lietu
Žada lietu su daug daug spalvų
Ieškoti, pavyti, save atiduoti
Mokyklos duris atvert lyg namų.
Ir nepails šitas medis keroti
Ant kurio tiek dar kabo lapų tuščių
Tiek visko mums dar sužinoti,
Tiek mokytojas dar tikės šiuo medžiu.

Abiturientai pasidalino savo mintimis apie
linksmiausią nuotyki gimnazijoje, apie tai, kas nutiko

gražiausia, įsimintiniausia, kodėl džiaugiasi, kad būtent
„Vaivorykštėje“ mokėsi, ką patartų pagerinti?

Irmantė Jucytė: 1. Šimtadienio šventė – tiek mūsų daryta, tiek mums organizuota. 2. Gimnazisto (Krikštytynų) šventė, kai darė mūsų laida, nes tada tapom viena didele šeima! 3. Sutikau daug naujų draugų, praplėčiau savo žinių akiratį, išsirinkau savo gyvenimo kelią. 4. Jaunų mokytojų daugiau priimti ir bent kada „chill zoną“ palikt atrakintą.

Martynas Griškys: 1. Linksmiausias nuotykis gimnazijoje – mūsų krikštytynos: tie visokie bėgiojimai, baimės ir neaiški smarvė ant kūno. 2. Kas nutiko įsimintiniausia, tai Šimtadienio renginys, kurį surengė mums III-iokai, kadangi tai vyksta tik kartą gyvenime, man tai ir paliko didžiausią įspūdį. Ačiū jiems. 3. Aš džiaugiuosi čia būdamas vien dėl to, kad čia normalūs mokiniai mokosi, tai lyg vieni dideli namai, o ir mokytojai kompetentingi, svarbiausia, bendraujantys. Dar kitas dalykas ši mokykla yra gana šiuolaikiška: visi mokytojai naudojami kompiuteriais, didžioji dauguma multimediją, kiti ir plančetes turi, tai čia yra išskirtinumas. 4. Visai neprastai būtų, jei valgyklos plotą padidintų, kadangi ši mokykla tampa vis populiareesnė ir populiareesnė, tai automatiškai ir mokinių skaičius didėja.

Kristijonas Karnauskas: 1. Linksmiausias - kokonas per krikštytynas. 2. Įsimintiniausia - kai mokiniai džiaugėsi prezidentūros darbu - vidinio kiemelio sutvarkymu, daug palaikymo sulaukta. 3. Čia pati palankiausia terpė vystyti jauno žmogaus pasaulio sampratai. 4. Patarčiau kuo daugiau dėmesio skirti gerų mokinių gebėjimų gerinimui.

Laurynas Gerdauskis: 1. Nežinau, ar čia tinka, bet geras nuotykis - projektas „Draugystė su Švabachu“ - kelionė į Vokietiją. 2. Įsimintini visi renginiai (krikštytynos, karnavalai, susitikimai su įdomiais žmonėmis ir t.t.). 3. Geri, paslaugūs mokytojai, draugiška, bendruomeniška klasė. 4. WIFI.

Nerilė Puidokaitė: 1. 2. Ruošimasis Šimtadieniui ir mums organizuota Šimtadienio šventė! 3. Džiaugiuosi, nes mokykloje labai draugiški mokiniai, skanus maistas valgykloje ir puikiai nuteikiantys skambučiai! (Kas nėra dažna kitose mokyklose.)

Kornelija Ilginytė: Džiaugiuosi čia mokymasi dėl to, jog čia draugiška aplinka, visi bendraujantys ir nuoširdūs. Taip pat daug renginių, kurie suvienija mokyklos bendruomenę. O pagerinti siūlyčiau mokyklos tvarką, discipliną. Labai nepatinka rūkančiųjų grupuotės prie mokyklos...

Neda Varnelytė: Visi tie 12 metų gimnazijoje – kaip didelis nuotykis gyvenime. „Vaivorykštėje“ mokausi nuo pirmos klasės, tad mokykla tikrai tapo lyg antri namai. Labai džiaugiuosi mūsų mokyklos bendruomene, kurioje patyčios – retas atvejis, taip pat džiugina itin

kompetentingi mokytojai! Galbūt pasiūlyčiau plėsti
laisvalaikio zonas (daugiau sėdmaišių, nes jų niekuomet
neužtenka, WiFi).

**Gyvenime mokykitės
iš upės, iš žemės, o
stiprybės semkitės iš
saulės !**

